
Vestitorul numelui lui Iehova

15 Aprilie 1932

Numărul 8

Recunoașteți pe Iehova

„Și vor ști că eu sunt Iehova.” — Ezechiel 6 : 10.

I EHOVA lasă, ca hotărîrea sa să se aducă la îndeplinire la timpul său stabilit. Cuvântul său ne clarifică lămurit, că a sosit timpul său, când poporului trebuie să i se dea o ocazie, ca să cunoască, că Iehova este Dumnezeu. O astfel de cunoștință este de cea mai mare importanță pentru întreg neamul omenesc. Textul citat mai sus, Ezechiel 6 : 10, este textul ales pentru anul 1932. Textul și legătura lui pertractează despre creștinătate, despre milioanele de oameni, cari nu vor muri niciodată, și despre poporul lui Dumnezeu, de pe pământ care constituie rămășița sa. Textul în legătura lui descoperă scopul lui Dumnezeu, de a nimici creștinătatea, și să țină în viață o anumită clasă de oameni cu simț bun; pe mai departe datorința pusă pe rămășiță, de a face cunoscut aceste lucruri acuma oamenilor. Iehova dă acuma unșilor săi o înțelegere a profeției sale dată prin Ezechiel. Peste șasezeci de ori obvine în profeția aceasta expresiunea: „Veți [sau vor] cunoaște [trad. engleză: trebuie să cunoască], că eu sunt Iehova.” În acest fel intonează și ridică Iehova importanța cunoașterii Celui Prea Înalt. Dat fiind, că Sfânta Scriptură a fost dată expres pentru ajutorul și folosul rămășiței care călătorește azi pe pământ, rămășița trebuie să primească lucrurile acestea dela Domnul ca hrană la timpul potrivit. În timpul trecut s'a crezut, că lucrul principal al celui consacrat ar fi acela, ca să se pregătească pentru împărăția cerurilor. Aceasta este important, însă sunt încă alte lucruri, cari sunt de o importanță chiar și mai mare. Rămășița trebuie să fie credincioasă acuma intru îndeplinirea datorinței sale incredințate de Iehova. Rămășița ea însăși trebuie să ajungă la cunoștința datorinței primite dela Dumnezeu. Rămășița trebuie să-și câștige lămurire despre aceste obligațiuni, deoarece cunoștința trebuie deja avută, înainte de ce s'ar putea depune credincioșie și devotament.

Insemnătatea

Rădăcina cuvântului „a cunoaște”, cum se folosește în textul anual, are deosebite însemnări. Ea înseamnă a dobândi o știre sau cunoștință despre Iehova; a cunoaște pe Iehova așa după cum el este; a-l recunoaște lămurit și a-l înțelege. Insemnează pe mai departe a avea respect față de Iehova și prin cunoștința dobândită despre cauza sa, a fi sigur și convins. Vorbirea textului

este poruncitoare: „Ei trebuie să știe, că eu sunt Iehova.” În sfârșit nimenea nu va putea spune cu dreptate, că nu a avut ocazie, ca să conoască pe Iehova Dumnezeu; deoarece este voia lui Dumnezeu, ca toți oameni să ajungă la o cunoștință precisă a adevărului. (1 Timotei 2 : 4-6) Marea este mărginită de pământul uscat, și toți oameni știu, că apele acopăr fundul mării. Trebuie să vină vremea, când popoarele pământului vor avea o cunoștință generală a măreției lui Iehova, chiar așa după cum acuma au o cunoștință generală despre adâncimea mării. „Căci pământul va fi plin de cunoștința slavei lui Iehova, ca fundul mării de apele cari-l acopăr.” (Habacuc 2 : 14) Legătura arată aici, că profeția aceasta își are împlinirea începătoare în vreme ce se execută sentința lui Iehova asupra organizației lui Satan. O cunoștință a slavei lui Iehova înseamnă o descoperire a lui însuș, și indeosebi în privința cum această slavă se manifestă prin puterea sa. Toate popoarele de pe pământ trebuie să vadă o manifestare a maiestății și puterii lui Iehova și lupta cea mare a zilei Dumnezeului Atotputernic. Textul nu spune, că toți vor recunoaște pe Iehova, dimpotrivă spune, că slava lui va fi cunoscută atât de clar, ca faptul, că apele acopăr fundul mării. Nu fiecare, cine primește o lămurire de acest fel, va și trage folos din ea. Nebunul, prin purtarea lui va respinge dela sine orice cunoștință despre Iehova. „Nebunul spune în inima sa: nu este Dumnezeu!” În ochi lui proprii, nebunul este o persoană foarte importantă și cu totul neatârnat. După părerea lui are dreptate totdeauna, în realitate însă este totdeauna în nedreptate. (Proverbe 12 : 15) Nebunul nesocotește învățătura lui Dumnezeu. (Proverbe 15 : 5) El nu poate și nu vrea să înțeleagă, deoarece respinge cunoștința. (Psalm 92 : 6) Omul care învață înțelepciune, va trage folos din ea, dacă i se pune înainte înțelepciune și cunoștință. „Înțelepciunea este prea înaltă celor nebuni.” (Proverbe 24 : 7) Scriptura învață clar și lămurit, că unii vor învăța înțelepciunea, și aceștia sunt aceia, cari cu bucurie primă învățătura. „Când se dă învățătura celui înțelept, el capătă știință.” (Proverbe 21 : 11) „Să asculte însă și înțeleptul, și își va mări știința și cel priceput va căpăta iscusință.” (Proverbe 1 : 5) „Căci înțelepciunea va veni în inima ta și cunoștința va fi destătura sufletului tău; chibzuința va veghea asupra ta.”

priceperca te va păzi, ca să te scape de calea cea rea, de omul care ține cuvântări stricate." (Proverbe 2:10-12) Pentru aceasta spune Domnul către aceia, cari doresc să asculte: „Plecați urechea și asculta cuvintele înțelepților și ia învățătura mea în inimă.” — Proverbe 22:17.

Scriptura în general sprijinește concluzia, că cu puțin timp înainte de executarea judecării lui Dumnezeu asupra părții de pe pământ a organizației Diavolului, adevărul despre Iehova trebuie să fie dat în știre peste tot; că mulți cari se feresc să asculte se vor dovedi nebuni și vor muri, până când alți vor fi înțelepți, vor învăța adevărul despre cunoștința lui Iehova și vor trăi; că martori lui Iehova, cari trăesc pe pământ ca rămășița lui Dumnezeu, trebuie să răspundească această solie a adevărului și trebuie să pună oamenilor o mărturie. Din pricina aceasta textul anual va fi cum-pănit cu băgare de seamă de către rămășiță, deoarece rămășița dorește să cunoască voia lui Dumnezeu, ca după aceea s'o implinească cu bucurie. Martori lui Iehova vor vesti oamenilor, că Iehova este Dumnezeu. — Isaia 43:10-12.

Cine este Iehova Dumnezeu?

Intrebarea aceasta a fost pusă lui Moise din partea domnitorului din Egipt. Mulți domnitori din lume pun această întrebare, deoarece ca și Faraon, și ei sunt lipsiți de cunoștință despre Iehova Dumnezeu. Fără indoială mulți dintre ei nu știu, că sunt servi lui Satan. Cei mai mulți sunt înțelepți după părerea lor, se încred în sine însuși și în puterea lor organizată, și pentru aceasta sunt nebuni. (Proverbe 28:26) Domnitori de pe pământ sunt acoperiți acuma de întunecime și întunec învâluie popoarele; și timpul a sosit, când rămășița trebuie să lumineze, în timp ce vestește numele și lucrurile lui Iehova. (Isaia 60:1,2) Este cu totul evident, că Domnul prin ingeri săi strânge din împărăție toate scandalele și pe făcători nelegiuiți. El a despărțit pe adevărații săi credincioși de ceilalți. Domnul Dumnezeu, a adus pe cei ce-l iubesc în locul de siguranță. El le-a dat un nume nou, pe care l-a hotărât gura lui proprie. I-a însemnat cu o inițiere, ca să se poată cunoaște ușor. Ei nu sunt drepti în sine, totuși sunt socotiți drepti, deoarece se află în Cristos, și s'au consacrat cu totul cauzei Domnului. Pentru aceasta trebuie să implinească acuma aceea, ce a zis Domnul, că cei drepti vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor. (Matei 13:43) Ei deaceia strălucesc, pentru că sunt fiii și martori lui Iehova, și deoarece ei vestesc lucrurile sale, numele și împărăția sa.

Indiscutabil este voia lui Dumnezeu, ca popoarelor de pe pământ să li se dea acuma o lămurire despre Iehova, și că aceia, cari sunt înțelepți, vor primi învățătura aceasta și vor trăi. Este datorința și un mare privilegiu al rămășiței, ca să răspundă poporului la întrebarea: „Cine este Iehova Dumnezeu?” Aceasta trebuie făcut în vorbe simple, pline de iubire. Popoarele de pe

pământ sunt cu totul lipsite de sfat și în mare mizerie. Este timpul pentru a mângâia cu adevărul pe aceia, cari doresc să asculte. Rugați pe uni ca aceștia să aibă puțină răbdare să vă asculte, și să-i explicați în scurte cuvinte cauza mizeriei mari din lume și leacul sigur pregătit de Dumnezeu. Spuneți cam așa după cum urmează: „Toate lucrurile frumoase pe care le vedeți în natură, au fost create de Vecinicul, numele căruia este Dumnezeu. Tot el este singurul adevărat Dumnezeu, și puterea lui este nemărginită. Numele lui este Iehova, ce arată îndeosebi scopul lui cu privire la creaturile sale. Un nume al său este Cel Prea Înalt, deoarece este mai presus de toate celelalte, și întreaga creațiune trebuie să i se supună de bunăvoie. Timpul său pentru clarificarea oamenilor despre hotărârile sale a sosit, și eu sunt simplu un martor al lui Iehova, care vă aduce această veste a adevărului. În felul acesta predicăm noi evanghelia împărăției, cum ne-a poruncit Domnul. Noi nu căutăm să aducem pe cineva într-o oarecare organizație pământească. Însă suntem răspunzători pentru vestirea adevărului către popor. Punctul culminant (de criză) din cele mai periculoase al tuturor veacurilor a sosit. Însă o strămtorare mai mare pentru lume stă chiar înaintea noastră. Aceia cari ascultă și urmează adevărul, vor primi harul lui Iehova. Amănuntele acestei solii, pe care o aducem poporului, sunt descrise în cărțile acestea deosebite, în cari se înșiră textele scripturale și vă fac în stare, ca să cercetați și să vă convingeți, că aceste lucruri sunt drepte și adevărate. Vremurile sunt grele și bani, mai cu seamă la cei săraci sunt foarte puțini; dv. însă veți fi răsplățiți cu bogăție, dacă vă veți lipsi de ceva lucru trebuincios, chiar și de hrană pe un puțin timp, ca să puteți câștiga o cunoștință a scopului lui Dumnezeu. Aceasta vă va face în stare, ca să recunoașteți ce zace în viitorul apropiat, și ce cale trebuie să apucați pentru asigurarea fericirii dv. Aici nu este vorba de vestirea unui om, ci este vorba de solia din cuvântul lui Iehova, care este prevăzută îndeosebi spre binele acelorora, cari dintre aceia cari trăesc pe pământ acuma la sfârșitul veacului vor auzi și vor asculta.”

Scopul

* Ce scop are pentru oameni această lămurire despre Iehova? Scopul principal este acela, ca numele lui Iehova să fie justificat înaintea creațiunii întregi; și al doilea, ca tuturor oamenilor, cari dau atenție voiei lui Iehova și ascultă de El, să le dăruiască viață vecinică plină de fericire. Oameni acuma trebuie să fie instruiți cu privire la întrebarea cea mare de rezolvat, care trebuie să se decidă după dreptate și pentru totdeauna; și întrebarea aceasta din discuție cuprinde în sine numele și cuvântul lui Iehova, Dumnezeu a creat pe om ca o creatură desăvârșită. (5 Moise 32:4) Imperfecțiunea omului se datorează instrăinării lui dela Dumnezeu. Perfecțiunea și fericirea lui

numai așa se pot recăștiga, dacă omul se dovedește cu totul devotat lui Iehova Dumnezeu, și urmează calea, pe care Dumnezeu a pregătit-o prin Isus Cristos pentru mântuirea și eliberarea omenirii. Cel dintâi om a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, și i s'a dat ocazie, ca să decidă, dacă vrea să asculte de Dumnezeu și să trăiască, sau să nu fie ascultător și să moară. Neascultarea originală pe toți oameni i-a adus în starea aceasta nenorocită din prezent. Dacă omul va fi readus la Dumnezeu, trebuie să aibă cunoștință despre Dumnezeu și mijloacele lui Dumnezeu, aplicate pentru eliberarea și mântuirea oamenilor.

Când Satan s'a răsculat și oameni l-au urmat, călcând legile lui Dumnezeu, atunci Satan a aruncat o provocare în fața marelui Creator. Prin provocarea lui, a pus la îndoială numele și cuvântul singurului adevărat Dumnezeu. Satan a declarat, că Dumnezeu nu ar putea pune pe pământ niciun om, care ar putea să fie credincios și devotat lui, și care și în cele mai grele împrejurări și-ar putea dovedi neprihănirea față de Dumnezeu. Iehova a declarat de mai înainte hotărîrea sa, că omul trebuie să moștenească pământul, pe care l-a făcut spre folosul oamenilor. Opunându-se lui Iehova și în contradicție cu cuvântul său, Satan a pus la îndoială măreția numelui lui Iehova. Satan a făcut aceasta prin faptul că a negat, că Creatorul ar fi în stare să-și ducă la îndeplinire scopul său. Satan a pus în discuție și aceea, dacă cuvântul lui Dumnezeu merită încredere, deoarece a pus la îndoială adevărul cuvintelor sale, și a declarat, că Dumnezeu este un mincinos. (1 Moise 1:26-28; 2:17; 3:4,5; Isaia 45:12,18) Întrebarea pusă atunci a fost: Cine este Cel Prea Înalt? Cine este Dumnezeul atotputernic și adevărat? Este sigur, că Iehova Dumnezeu este și a fost și va fi întotdeauna Cel Prea Înalt; Satan însă a desmințit cu aroganță adevărul acesta vecinic, l-a tăgăduit, și pe cea mai mare parte a omenirii a condus-o să se despartă de la Dumnezeu. În loc, ca Dumnezeu să nimicească imediat pe Satan, Dumnezeu i-a dat ocazie, ca să-și dovedească provocarea. În armonie cu puterea lui neamăsurată, cu dreptatea, înțelepciunea și iubirea sa, Iehova cam în acest înțeles a vorbit dușmanului său: „Ocupă-te numai cât de mult cu lucrul acesta, sileștete până la extrem și dovedește, că numele și cuvântul meu nu sunt demne de încredere în toate împrejurările, și că eu nu sunt Cel Prea Înalt.”

În decursul celor șasezeci de secole, cari au trecut de la răscoala din Eden, Satan a întemeiat o organizație tare și puternică. El a adunat în jurul său o mulțime de ființe spirituale, cari i-au îndeplinit poruncile. El a întemeiat mari stăpâniri mondiale, și pe popor l-a silit, ca să sprijinească un sistem militar înfricoșător și apăsător, care a ținut omenirea sub mâna de fier a apăsătorului. El a înșelat și a stricat pe oameni prin cinstirea creaturilor pe bază religioasă și în batjocură și de răs a preluat acea organizație religioasă, care poartă

numele fiului iubit al lui Iehova. El a folosit tot felul de înșelăciuni, viclenii, minciuni și silnicie, ca să orbească pe oameni și să-i îndepărteze de la Dumnezeu, adevăratul lor prieten și binefăcător. În urma acestui fapt lumea întreagă zace în cel rău. (1 Ioan 5:19) Însă în veacurile acestea, Iehova și-a adus înaintea poporului din când în când numele, ca prin aceasta să li se dea ocazie acelorora, care cred și iubesc dreptatea, să aleagă calea dreaptă. În practicarea voinței lor libere morale aproape toți oameni s'au decis ca să umble pe calea nedreptăți. Numai puțini au ales calea dreptăți și a adevărului, și pe uni ca aceștia Satan a căutat cu desnădejde, ca să-i nimicească. Satan a mers până la extrem cu practicarea puteri sale rele. El a făcut tot ce a putut, ca să-și susțină atitudinea sa îndărătnică și provocarea Celui Prea Înalt.

Iehova Dumnezeu în anul 1914 cam în felul acesta a vorbit către fiul său iubit: „Satan a ajuns până la sfârșit. Du-te, aruncă-l jos din cer și domnește.” (Psalm 110:1,2) Deci după ce Satan a fost asvârlit din cer și aruncat pe pământ, afacerile sale trebuie să le mărginească acuma asupra pământului. (Apocalips 12:12) El face aceasta, împovărează pe oameni cu tot felul de greutăți ce numai se pot închipui și le cauzează mare mizerie, strâmtorare și suferințe; el folosește preoțimea nelegiuitei sale organizații religioase, ca să facă pe oameni să creadă, că Iehova Dumnezeu este vinovat pentru suferințele și strâmtorările lor. Există numai o singură cale pentru decderea pentru totdeauna a întrebării mari din discuție pentru puterea cea mai înaltă, și calea aceasta este nimicirea lui Satan și a organizației sale. Aceasta va justifica numele lui Iehova, va ridica greutățile de pe umeri oamenilor și va înlătura orbirea ochilor lor, așa încât toți oameni vor avea o ocazie deplină și lămurită clar, ca să aleagă calea dreptăți, care conduce la viața vecinică. Omul trebuie să aibă cunoștință înainte de a putea face o alegere. Dacă vor fi uni, cari vor fi trecuți dincolo de marele război al zilei Dumnezeului Atotputernic, atunci mai întâi trebuie să obțină ceva cunoștință, ca să poată sta de partea lui Iehova și să poată fi astfel ocrotiți.

Cum se câștigă?

Cum pot oameni să primească cunoștință despre Iehova? Ei trebuie să învețe, că Biblia este cuvântul lui Iehova, adevărul și pentru învățatură și conducere trebuie să se încreadă în cuvânt. Omul numai prin mijlocirea adevărului poate să ocupe o poziție bine întemeiată de partea Domnului Dumnezeu; și după cum stă scris, Sfânta Scriptură este adevărul. „Cuvântul tău este adevăr.” (Ioan 17:17) Părerile oamenilor nu sunt conducătoare sigure, dacă nu sunt sprijinite deplin de cuvântul lui Dumnezeu. Scriptura este conducătoarea adevărată a oamenilor. „Cuvântul tău este o candelă picioarelor mele și o lumină pe cărarea mea.” (Psalm 119:105) „Toată

Scriptura este inspirată de Dumnezeu și de folos, ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentruca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună." (2 Timotei 3:16, 17) Cu toate că versetele aceste scripturale se referă în primul rând la adunarea lui Dumnezeu, totuși constituie un îndrumător pentru fiecare om, care va fi împăcat cu Dumnezeu și va trăi. Oamenilor le trebuie spus, că Iehova a promis, că va da oamenilor de pe pământ cari vor trăi la sfârșitul lumii, adeca în epoca în care trâm, o lumină mai mare și o înțelegere mai clară a cuvântului său. (1 Corinteni 10:11) Evident, că este voia lui Dumnezeu, ca să se tipărească cărți, cari arată unde se pot găsi adevărurile acestea în Scriptură; și că faptele sunt înșirate lângă textele scripturale; fapte, cari s'au întâmplat în ani din urmă, și cari sunt cunoscute în general tuturor oamenilor. Aceasta trebuie să aibă loc, ca oameni să poată decide, că nu numai că profeția dumnezeiască este adevărată, dar că și împlinirea ei este chiar în curs de împlinire. Credința în Iehova, ca în singurul adevărat Dumnezeu este indispensabilă, însă nimenea nu poate crede, dacă n'are cunoștință. Credința se câștigă prin ascultarea cuvântului lui Dumnezeu și încredere în el; dar totuși cineva trebuie să vestească oamenilor adevărul, ca ei să poată chema în ajutor numele lui Dumnezeu. Lucrul de a pune oamenilor o mărturie despre Dumnezeu, Dumnezeu l-a încredințat aceluia, pe cari i-a numit „martori” săi și cari sunt membrele picioare ale lui Cristos, și despre cari stă scris: „Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc evanghelia!” (Romani 10:13-17) Prin cuvântul lui Dumnezeu și modul său cum se poartă cu oameni pentru aceștia s'au creat uneltele Domnului, prin cari pot să primească cunoștința atât de trebuincioasă pentru ei.

Pentru ce este de lipsă cunoștința?

„Pentru ce este de lipsă cunoștința și știința despre Iehova Dumnezeu? De mai multe secole, organizațiile bisericesti au învățat, că ajunge ceva cunoștință puțină despre Isus, însă despre Iehova s'a vorbit foarte puțin, sau de loc. Timpul lui Iehova a sosit, pentru înălțarea numelui său, și pentru aceasta oameni trebuie să știe ceva despre el. O cunoștință despre Iehova este de lipsă, deoarece el este dătătorul de viață al tuturor făpturilor. Cu toate că omul are dreptul de alegere liberă, totuși dreptul acesta nu l-ar fi putut folosi, dacă n'ar fi avut ceva cunoștință despre ceea ce trebuie să aleagă. Calea lui Iehova, care duce la viață trece prin Isus Cristos. Altă cale nu există și calea aceasta este a lui Iehova. (Fapte 4:12) Iehova a dat putere lui Isus peste întreaga creațiunea omenească, și Isus a zis: „Și aceasta este viața vecinică, ca să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Cristos, pe care l-ai trimis tu.” (Ioan 17:3) Cuvintele acestea în

primul rând au fost îndreptate către învățații lui Isus; după aceea au găsit aplicare asupra tuturor aceluia, cari au devenit urmași credincioși ai lui Isus Cristos; și acuma se aplică asupra tuturor aceluia, care vor fi trecuți dincolo de războiul mare al Armagedonului și ca cei dintâi vor avea parte de binecuvântările restatornicirii. Este evident, că pentru rămășiță este de lipsă acuma ca să se bucure de împlinirea profețiilor, și în acest scop dă Iehova aceluia care-l iubesc o astfel de cunoștință. Acest bine este pe seama credincioșilor, ca în lucrul, pe care trebuie să-l facă din ordinul Domnului chiar în mijlocul dușmăniilor mari, să poată înainta cu stăruință, și să fie mângâiați de încredințarea, că lucrează drept și prin urmare execută voia lui Dumnezeu. (Romani 15:4) Pentru aceasta vedem sporirea cunoștinței la sfârșitul veacului.

„Cunoștința despre Iehova este de lipsă, pentru aceia din creștinătate, cari vor fi cruțați și trecuți peste războiul cel mare al zilei Dumnezeului Atotputernic. Către primitori de învățătură de pe pământ spune Iehova: „Căutați pe Iehova toți cei smeriți [cari se lasă să fie învățați] din țară... poate că veți fi cruțați în ziua mâniei lui Iehova.” (Țefania 2:3) Numai vorbele textului în sine dovedesc, că oameni trebuie mai întâi să aibă ceva cunoștință, înainte de ce ar putea căuta smerenia și dreptatea. Ei trebuie să învețe, că Iehova Dumnezeu este Cel Prea Înalt și Cel Vecinic. În timpul prezent ei vor avea trebuință de o anumită cunoștință; și dacă Iehova prin puternicul său Isus Cristos va nimici organizația lui Satan, atunci oameni cari vor supraviețui vor ști, că Iehova este Dumnezeu, și că puterea lui este neamăsurată și nemărginită. După ce judecata aceasta a răzbunării drepte va fi trecută, va fi de lipsă pentru supraviețuitori, și aceștia vor și avea o dorință după aceea, ca să câștige și mai multă cunoștință. (Ieremia 50:5) Nimicirea organizației lui Satan și căderea definitivă a lui Satan, va fi o justificare a numelui lui Iehova. Trecerea oamenilor dincolo de ziua mâniei lui Dumnezeu, și după aceea pășirea acestor oameni pe calea dreptății, asemenea va contribui la justificarea numelui lui Iehova. Iehova declară, că este hotărârea lui, ca stăpânitori creștinătății să fie avizați, înainte de a avea loc acțiunea cea mare de nimicire. O astfel de vestire, va aduce cunoștință aceluia, cari țin seamă cu grijă, că Iehova este Dumnezeu, și ea pe aceia, cari doresc, îi va face în stare să se pună de partea lui Iehova, a singurului Dumnezeu adevărat și să trăiască. Pentru aceasta oameni trebuie făcuți cunoscuți cu numele lui Iehova. „Numele lui Iehova este un turn tare; cel neprihănit fuge în el și stă la adăpost.” (Proverbe 18:10) Cei ce ascultă de Iehova Domnul, vor fi umiliți și supuși față de el, vor fi dreți. „Ca să dea în știre numele (său) dușmanilor (săi)”, Iehova va lăsa, ca organizația lui Satan să ardă de focul său mistuitor, și atunci aceia, cari au învățat să cunoască numele lui Iehova și s'au alăturat de

partea lui Iehova, vor fi scăpați. (Isaia 64:2) Cei ce umblă în numele lui Iehova, Dumnezeu nostru, vor primi binecuvântările vieții vecinice. — Mica 4:5.

¹³ Astăzi oameni sunt tare apăsați. Fața tuturor oamenilor este brăzdată de grijă, afară de aceia, cari se încred în Iehova Dumnezeu. În general oameni sunt în mare desnădejde, și nu știu ce să facă. Timpul de strămtoare s'a abătut în lume, cu toate că partea cea mai rea încă n'a sosit. Cuvintele Domnului din psalmul 9 versetele 8-10, se potrivesc la timpul de față: „El judecă lumea cu dreptate, judecă popoarele cu nepărtinire. Domnul este un turn înalt pentru cel asuprit, un turn de scăpare la vreme de necaz. Cei ce cunosc numele tău se încred în tine, căci tu nu părăsește pe cei ce se încred în tine Doamne!” Legătura arată, că profeția aceasta se aplică la timpul prezent, când Cristos este prezent în templul lui Iehova să judece. Pentru aceasta timpul prezent este vremea, când Iehova va înlesni oamenilor de bine, ca să câștige ceva cunoștință despre el, cuvântul său și numele său. Cine va fi privilegiat cu aceea, ca să ducă poporului o astfel de solie mângâietoare? Mărturia a fost incredințată martorilor lui Iehova.

Răspundere

„Cei ce primesc cunoștința, au o răspundere indoită. Dela venirea lui Cristos la templul lui Iehova și strângerea celor recunoscuți ca încercați la el, aceștia au fost binecuvântați cu o mai mare cunoștință. Timpul stă în deosebită legătură față de împlinire sau sfârșitul „tainei lui Dumnezeu”. De atunci unși au învățat să cunoască numele lui Iehova, ei au primit multă cunoștință despre organizația lui cea mare, și au recunoscut chiar intrabarea cea mare din discuție, care acuma trebuie să-și aibă deslegarea. Ei știu acuma, că Satan are o organizație puternică, pe care Dumnezeu va nimici-o în curând, ca să justifice numele său propriu. Ioan căruia i s'a dat privilegiul, ca să scrie Apocalipsul, a ilustrat sau a reprezentat pe unși credincioși ai lui Dumnezeu, cari petrec acuma pe pământ. În icoana aceasta solul puternic al lui Iehova apare cu o cărticică în mână. Clasei servului credincios i se ordonă, ca să meargă la el, să ia cărticica și s'o mănânce. „Am luat cărticica din mâna îngerului, și am mâncat-o; în gura mea a fost dulce ca mierea dar după ce am mâncat-o, mi s'a umplut pântecul de amărăciune. Apoi mi s'a zis: Trebuie să prorocești din nou cu privire la multe noroade, neamuri, limbi și împărați.” (Apocalips 10:10, 11) „Cărticica” conține hotărârile lui Iehova cu privire la poporul său și lucrul acestuia, și hotărârile acestea sunt înțelese acuma de aceia, cari îl iubesc. Inghițirea cărticicii arată, că unși își câștigă cunoștință despre Iehova și scopul său. Mâncarea este descoperirea misterelor sale. Unși au primit înțelepciune dumnezeiască, în timp ce au înghițit cărticica. (Proverbe 24:13, 14) Dacă o astfel de cunoștință se

asumă în mod drept, atunci are un efect curățitor, și de fapt a avut loc o curățire. Această cunoștință a făcut pe unși să cunoască, că deacum încolo trebuie să aibă și să urmărească un scop unitar, anume să fie pe deplin devotați lui Dumnezeu și împărăție sale și să facă voia Celui Prea Înalt. Indatăce cărticica aceasta a fost înghițită, s'a făcut amară în corpul acelorora, cari au mâncat-o; cu alte cuvinte, cunoștința și înțelepciunea culeasă din ea erau pentru unși de un gust dulce, însă îndată după aceea le-au pricinuit amărăciune, intrucât au provocat o indignare amarnică asupra Diavolului și a organizației sale. Acești bărbați credincioși au hotărât din îndurarea lui Dumnezeu, să facă aceea, ce trebuie să facă mereu împotriva lui Satan și a organizației sale.

„Este potrivit pentru unși, ca să se roage pentru nimicirea organizației lui Satan? Dacă Domnul Dumnezeu a pus pe profet să scrie o rugăciune și profetul acesta reprezintă pe clasa servului uns, atunci de sigur că este voia lui Dumnezeu, ca unși să rostească o astfel de rugăciune scrisă. După ce servul uns al lui Iehova a fost indignat și amărit asupra lui Satan și asupra organizației sale din pricina atâtor murdării aruncate pe numele lui Iehova, atunci a fost sosit timpul hotărât și voința lui Dumnezeu, ca unși — după cum au și făcut — în felul următor să se roage pentru nimicirea organizației lui Satan: „Dumnezeule, nu tăcea! Nu tăcea și nu te odihni Dumnezeule! Căci iată că vrăjmașii tăi se frământă, și ceice te urăsc înalță capul. Fac planuri pline de vicieșug împotriva poporului tău, și se sfătuiesc împotriva celor ocrotiți de tine. Dumnezeule fă-i ca vârtejul de praf, ca paiul luat de vânt, ca focul care arde pădurea, și ca flacăra care aprinde munți! Urmărește-i astfel cu furtuna ta, și bagă groaza în ei cu vijelia ta! Acopere-le fața de rușine, ca să caute numele tău Iehova! Să fie rușinați și îngroziți pe vecie, să le roșească obrazul de rușine și să piară! Ca să știe că numai tu, al cărui nume este Iehova, tu ești Cel Prea Înalt pe tot pământul.” — Psalm 83:1-3, 13-18.

„Ezechiel și Ioan au reprezentat aceeaș clasă, anume pe clasa servului uns al lui Iehova de pe pământ. Cărticica amintită în capitoul 10 al Apocalipsului, inseamnă una și aceeaș cu „sulul” amintit de Ezechiel, pe care l-a înghițit. (Ezechiel 2:8-10; 3:2) Rostirea rugăciuni din Psalmul 83, și o asemenea rugăciune din Isaia 64:1, nu putea să aducă mai de vreme manifestarea mâniei lui Dumnezeu; însă rugăciunea pune pe servul lui Iehova într-o stare potrivită a inimei, pentru a urma cu bucurie poruncile lui Iehova și a executa voința sa. Pentru aceasta vorbește Iehova către servul uns inchipuit prin Ezechiel, și voința lui cu privire la dânsul o exprimă în următoarele cuvinte: „Fiul Omului, te pun păzitor peste casa lui Izrael. Când vei auzi un cuvânt, care va ieși din gura mea, să-i înștiințezi pe partea mea. Când voi zice celui rău: Vei muri negreșit; și dacă nu-l vei înștiința, și nu-i vei spune, ca să-l întorc dela

calea lui cea rea și să-i scapi viața, acel om rău va muri prin nelegiuirea lui, dar îi voi cere sângele din mâna ta! Dar dacă vei înștiința pe cel rău, și el tot nu se va întoarce dela răutatea lui și dela calea cea rea, va muri prin nelegiuirea lui, dar tu îi vei mântui sufletul. Dar dacă vei înștiința pe cel neprihănit să nu păcătuiască, și nu va păcătui, va trăi, pentrucă a primit înștiințarea, iar tu îi vei mântui sufletul." (Ezechiel 3:17-19, 21) În felul acesta pune Iehova răspunderea pe clasa servului. Aceștia au fost făcuți de martori lui Iehova, ca să dea un avertisment și o mărturie. Cum Iehova a vorbit către Ezechiel, așa vorbește acuma către martori săi despre creștinătate: „Tu Fiul Omului să nu te temi de ei, nici să nu te sperii de cuvintele lor; și măcar că ei sunt niște mărăcini și spini lângă tine, și măcar că locuești împreună cu niște scorpії, totuș nu te teme de cuvintele lor, căci sunt o casă de îndărătnici. Ci să le spui cuvintele mele, fie că vor asculta, fie că nu vor asculta; căci sunt niște îndărătnici.” — Ezechiel 2:6, 7.

„Iehova a declarat sentința sa asupra creștinătății, și deciziunea sa judecătorească zice, că creștinătatea trebuie să fie nimicită. Ea este partea cea mai îndărătnică, cea mai fățarnică și cea mai coruptă a organizației văzute a lui Satan. Ea a adus cea mai multă bałjocură și necinste asupra numelui lui Iehova și asupra creștinismului; pentru aceasta spune Iehova: „Pretutindenii pe unde locuiți, cetățile vă vor fi nimicite, și înălțimile pustiite; altarele voastre vor fi surpate și părăsite, idoli voștri vor fi sfărâmați, și vor pieri, stâlpi voștri închinați soarelui vor fi tăiați, și lucrările voastre nimicite. Morți vor cădea în mijlocul vostru, și veți ști că eu sunt Iehova. Imi voi întinde mâna împotriva lor, și voi face țara deșartă și pustie, dela pustiul până la Ribla, pretutindenii unde locuiesc. Și vor ști că eu sunt Iehova.” — Ezechiel 6:6, 7, 14.

„În creștinătate sunt mulți, cari suspină și plâng din pricina uriciunilor ce se săvârșesc în mijlocul ei, și din pricina apăsărilor ce se pun asupra lor. Aceștia ar voi să cunoască ceea ce este drept, ca astfel să poată umbla pa calea dreaptă. Strigătul lor a ajuns la urechile Dumnezeului Oștirilor, și amăsurat promisiuni sale le va trimite o solie de mângăere, ca să poată scăpa. Spre îndrumarea clasei servilor săi unși, spune Iehova acuma: „Dar voi lăsa o rămășiță și câțiva din voi, cari vor scăpa de sabie printre neamuri, când veți fi risipiți în felurite țări. Și ceice vor scăpa din voi își vor aduce aminte de mine printre neamurile unde vor fi robi.” (Ezechiel 6:8, 9) Unii ca aceștia, acuma trebuie să aibă ocazie, ca să cunoască ceva despre Iehova și despre împărăția sa.

Martori lui Iehova

„Iehova și-a ales dintre neamuri un popor pentru numele său. Acestor aleși în felul acesta le-a dat un nume nou, și credincioși trebuie și

vor și dovedi, că numele li se cuvine pe drept. Aceștia nu se mai preocupă cu aceea, ca să știricească că Dumnezeu ce dorește din partea lor să facă. El și-a exprimat lămurit voința, și ei știu, că trebuie să facă lucrul, pe care Domnul l-a potrivit pentru dânși. Martori lui Iehova sunt „turma pășuni sale” și stau indeosebi sub adăpostul și îngrijirea sa. Din îndurările lui Dumnezeu au apucat pe „cale”, și ochi și inimele lor sunt îndreptate meru spre împărăție. Cu bucurie preiau conducerea, ca să conducă pe oameni la Iehova Dumnezeu, clarificându-le numele și cuvântul lui Iehova. Strigătul lor de luptă în timpul prezent este: „Ei vor cunoaște că Iehova este Dumnezeu.” Ei sunt hotărâți, ca din îndurarea lui Dumnezeu să ducă oamenilor această explicare. În timp ce înaintează ca avangarda acelorora de pe pământ, cari iubesc dreptatea, martori lui Iehova cântă: „Strigați de bucurie către Iehova, toți locuitorii pământului! Sluiți lui Iehova cu bucurie, veniți cu veselie înaintea lui. Să știți că Iehova este Dumnezeu! El ne-a făcut, ai lui suntem: noi suntem poporul lui și turma pășuni lui. Intrați cu laude pe porțile lui, intrați cu cântări în curțile lui! Lăudați-l și binecuvântați-i numele. Căci Iehova este bun; bunătatea lui ține în veci, și credincioșia lui din neam în neam.” — Psalm 100.

„Iehova și-a întins brațul puternic, ca să dea în știre pe pământ dreptatea. Aceia cari cu bucurie ascultă cuvintele adevărului și se alătură lui Iehova și învață să-l cunoască pe el, vor primi binecuvântările sale promise: „Ferice de poporul care cunoaște sunetul trâmbiței, care umblă în lumina feței tale, Iehova! El se bucură neincetat de numele tău, și se fălește cu dreptatea ta.” — Psalm 89:15, 16.

„Micuța turmă pe care Iehova a ales-o dintre neamuri pentru numele său, prin ocaziunea ce li se dă, ca să fie martori lui, vor fi binecuvântați cu bogăție. Despre ei stă scris: „Poporul pe care mi l-am alcătuit, ca să vestească laudele mele.” (Isaia 43:21) Numele lui Iehova trebuie acuma înălțat și lăudat pe veci. Credincioși să examineze acuma neconținut cuvintele: „Ei trebuie să cunoască, că Iehova este Dumnezeu.”

Intrebări pentru studiul berean

- § 1. În ce constă însemnătatea mare a timpului prezent cu privire la hotărârile lui Iehova? Cu cine se ocupă textul nostru anual și legătura lui? Ce este scopul dumnezeesc descoperit în aceasta? Cui dă acuma Iehova o înțelegere a profețiilor sale? În ce scop? Pentru ce e de lipsă o astfel de cunoștință?
- § 2. Când se împlinește Habacuc 2:14? Ce înseamnă „cunoștința măreției lui Iehova”? Arată, dacă în sfârșit poate cineva să declare pe drept, că n'a avut ocazie ca să cunoască pe Iehova? Fă asemănare cu texte scripturale între nebuni și înțelepți, a) cu privire la câștigarea cunoștinței și înțelepciunii, și b) cu privire la urmarea purtării lor.
- § 3. Cine este rămășița? Ce este esența și scopul vestii, pentru ducerea căreia au fost imputerniciți?
- § 4. Cine sunt cei drepti? Explică strălucirea lor ca soarele. Pentru a arăta, că numele „Martori lui Iehova” face cunoscut cum se cade pe poporul lui Dumnezeu,

- descrie starea actuală a) a domnitorilor și a poporului, b) a „casei Domnului”.
- § 5. Prin purtarea și prezentarea noastră cum putem să conducem pe alți, ca să se convingă cât de important este ca să primească și să cerceteze vestea adevărului?
- § 6. Ce scop servește aceea, că oameni vor fi lămurii asupra lui Iehova?
- § 7, 8. Arată în ce chip s'a făcut numele cât și cuvântul lui Iehova o întrebare de discuție. Pentru ce a fost pusă la îndoială atotputernicia lui Dumnezeu înaintea unei mulțimi de ființe spirituale și înaintea întregii omeniri? Ce a lucrat Satan dela răscoala lui din Eden pentru a susține provocarea lui față de Cel Prea Înalt? Ce a făcut Iehova între timp și ce scop a avut purtarea sa?
- § 9. Ce schimbări de stări a produs anul 1914? Explică nenorocirile, cari ating deatunci pământul. Despre lucru important trebuie să fie lămurii oameni și pentru ce?
- § 10. Pentru ce este de lipsă o cunoștință scripturală? Pentru ce chiar în timpul de față? Arată cum vor fi oameni făcuți în stare, ca să exerciteze credință în Iehova și scopul său.
- § 11. Pentru ce este de lipsă pentru oameni să creadă în Iehova și Isus Cristos, ca să câștige viață? Cum se aplică Ioan 17:37 Cui a dat Iehova o astfel de cunoștință? În ce scop?
- § 12, 13. Arată importanța și actualitatea mărturiei, pe care Iehova a incredințat-o rămășiței.
- § 14. Explică și arată aplicarea Apocalipsului 10:10, 11.
- § 15, 16. Este potrivit pentru unși, ca să se roage pentru nimicirea organizației lui Satan? Ce scop are o astfel de rugăciune? Cari trei scopuri importante servesc anarhilor lui Iehova prin transmiterea avertismentului și a mărturiei incredințate lor?
- § 17, 18. Ce este sentința pe care Iehova a adus-o asupra creștinătății? Numeste motivul pentru o astfel de sentință judecătorească. Descrie pustiirea ce va veni asupra creștinătății. Ce aplicare se potrivește asupra lui Ezechiel 6:8, 9?
- § 19. Cum se vor dovedi aceia din poporul adevărat al lui Dumnezeu, cari prin numele nou ce li s'a dăruit vor fi recunoscuți pe drept? Ce este strigătul lor de luptă? Care este cântarea pe care o cântă și scopul cântării?
- § 20. Aplică Psalmul 89:15, 16.
- § 21. „Ei trebuie să știe că Iehova este Dumnezeu.” Cine trebuie să știe aceasta? Cum vor primi uni ca aceștia cunoștință? Care este marele privilegiu cu care martorii lui Iehova vor fi acum binecuvântați?
- W.T. din 1 Ianuarie 1932.

Inceputul crimelor moderne

CAIN, cel dintâi bărbat născut din o femeie, era un plugar. El trebuia să lucreze cu spini și mărăcini, dându-și osteneala ca să câștige hrana de toate zilele pentru el și pentru ceilalți membri ai familiei. Natural, că părinți lui i-au povestit despre experiențele din Eden și i-au dat în știre, cum Dumnezeu a poruncit că ei trebuie să lucreze în sudoarea feței lor, ca să-și poată câștiga cele de toate zilele. Luptând cu spini și mărăcini, trebuia să devină din ce în ce mai apăsător și mai amărit. Cain a moștenit dela părinți lui toate calitățile rele, pe cari aceștia le-au avut. Părinți lui erau răi, deoarece au călcat legile lui Dumnezeu. Astfel putem și noi cuprinde, că Cain avea o inimă murmurătoare, nemulțumită și amărită.

Abel, fiul al doilea a lui Adam și al Evei, era un păstor de oi. Numele lui înseamnă hrănit. El a venit în ajutorul familiei tatălui său și probabil că a avut și el familie proprie. Despre experiențele din Eden probabil că și lui i-au povestit părinți. Probabil că i-au povestit despre locuința lor de odinioară, desăvârșită, și că din pricina neascultării lor, Dumnezeu i-a alungat de acolo, că Dumnezeu le-a lăsat o speranță slabă, că odată vor reprimi binecuvântările.

Peste zi Abel era pe câmpurile îndepărtate, a păzit turma sa și a ocrotit-o de vre-o nenorocire sau de ceva fiare sălbatică. În timp de noapte probabil că asemenea le-a cercetat, ca să se convingă că nu le lipsește nimica. În decursul acestor nopți liniștite lungi, probabil că adeseori s'a cugetat la cele auzite dela părinți săi despre Dumnezeu, precum și la descoperirile pe cari le putea observa în creațiunea lui Dumnezeu. În mintea lui a prins rădăcină convingerea, că marele Dumnezeu, care a dat viață părintelui său și mamei sale, a fost și dătătorul de viață al oilor din turma sa, și dacă pentru el, Abel era o plăcere, ca să

se îngrijească de dobitoacele mute, atunci fără îndoială că marele Dumnezeu va avea plăcere, ca să se îngrijească de toți aceia, cu credincioșie, cari vor căuta să asculte de el și să-l servească. Abel a cinstit pe Iehova Dumnezeu, și credința lui în Domnul creștea, și el a dorit să facă voia lui Iehova. După ce a auzit dela mama sa despre sămânța, care trebuie să câștige biruința asupra dușmanului, Abel s'o fi cugetat și la timpurile viitoare, când Dumnezeu îl va binecuvânta pe el și pe toți aceia cari vor servi pe Iehova. Credința lui plăcu lui Dumnezeu, și el creștea în grația Domnului.

Natural că Satan a ținut seamă de acești doi fii. Dacă s'ar fi arătat, că unul posedă favoarea lui Dumnezeu, aceasta însemna pentru Satan, că era dușmanul său, și că el trebuia să facă pași necesari pentru nimicirea lui.

Cu timpul amândoi fii, Cain și Abel au adus jertfa Domnului Dumnezeu. Murmurătorul și amăritul Cain a venit cu niște fructe din produsele pământului. Extrem de egoist cum era, și-o fi făcut socoteala, ce greu a trebuit să lucreze și câți spini și mărăcini a avut să stârpească, până când a scos fructele acestea, și acum iată trebuie să le jertfească Domnului, ceea ce n'a însemnat pentru dânsul niciun câștig. Probabil așa s'a cugetat, că prin aceasta îi face un bine lui Dumnezeu, că îi jertfește, cu atât mai mult, fiindcă Domnul nu are lipsă de ele. Trebuie că a chibzuit, că fiind el întâiul născut fiu, trebuie să fie favoritul lui Dumnezeu. Era mândru și falnic, amărit și ordinar; și Diavolul a plantat toate aceste lucruri în inima lui.

În același timp a venit și Abel, bărbatul bun și temător de Dumnezeu, și a adus Domnului jertfa lui. Negreșit, că așa a judecat, că toate câte le are le-a primit dela Dumnezeu, și acum a dorit să-și

manifeste mulțumirea, aducând ca jertfă Domnului ceea ce a avut mai ales. El a junghiat ce a avut mai ales în turma sa și atât carnea cât și grăsimea a adus-o jertfă Domnului. Grăsimea adusă ca jertfă reprezenta cele mai bune năzuințe și devotamentul neegoist față de Dumnezeu și față de dreptate. Aceasta a însemnat pentru dânsul o jertfă adevărată, dând oaia cea mai bună; însă chiar ceea ce a avut mai bun a socolit că este puțin, ca să aducă jertfă Domnului. În cartea întâie a lui Moise capitolul 4 versetele 4 și 5 stă scris: „Domnul a privit cu plăcere spre Abel și spre jertfa lui; dar spre Cain și jertfa lui n'a privit cu plăcere.” Abel a avut credință și iubire față de Dumnezeu. Cain n'a avut credință și era egoist și murmurător. Din pricina credinței sale Abel în ochi lui Dumnezeu a trecut ca un om drept. Cain a avut o inimă rea și a fost respins din partea lui Dumnezeu. În capitolul 11 al epistolei către Evrei citim în versetul 4: „Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, măcar că este mort.”

Când Cain a văzut, că Dumnezeu nu i-a primit jertfa egoistă și lipsită de credință, s'a umplut de furie și fața lui îi trăda răutatea. Atunci a sosit momentul favorabil pentru Satan. El a influențat pe Cain, ca să curățească din cale pe fratele său, fiindcă este rivalul său și amenință de a deveni cel mai însemnat membru al familiei. Cain egoist și supărat cum era a așteptat numai ocazia, și cum a găsit pe fratele său pe câmp, îl omori. Pentru așa ascunde fapta nelegiuită, a căutat să se acopere cu minciuna. Fapta aceasta este descrisă în 1 Moise 4 versetele 8-11, după cum urmează: „Însă Cain a zis fratelui său Abel: Haideți să ieșim la câmp. Dar pe când erau la câmp, Cain s'a aruncat asupra fratelui său Abel și l-a omorât. Iehova a zis lui Cain: Unde este fratele tău Abel? El a răspuns: Nu știu. Nu cumva sunt eu păzitorul fratelui meu? Și Dumnezeu a zis: Ce ai făcut? Glasul sângelui fratelui tău strigă din pământ la mine. Acum blestemat să fii tu, izgonit din ogorul acesta, care și-a deschis gura, ca să primească din mâna ta sângele fratelui tău!” Cain era acum pe de-a întregul un serv al Diavolului, și asemenea maestrului său s'a făcut un minciinos și ucigaș. (Ioan 8:44) Satan Diavolul așa și-a făcut socoleala, că moartea dreptului Abel nu numai atâtă va însemna pentru el, că a scăpat de un dușman, dar va descuraja și pe alții, cari ar dori ca să servească pe Dumnezeu.

Au trecut mai mulți ani și mulți alți copii s'au născut, atât de parte bărbătească cât și de parte femeiască. Intre ei era Iabal căpetenia crescătorilor de vite și a locuitorilor în corturi. După aceea veni Iubal, care a învățat și a organizat pe muzicanți ca să cânte pe harfă și chitară. Scriptura amintește apoi pe Tubalcain, care a învățat măiestria de a prelucra arama și fierul. Enos era un nepot al lui Adam, și pe timpul când a apărut

pe suprafața pământului oameni erau într'un număr mare pe pământ; aceștia toți stăteau sub influența lui Satan. Atunci au început să se practice violența și fătăria, prin faptul că oameni se numeau după numele Domnului, însă de fapt și în adevăr batjocoreau și defăimau numele său sfânt.

Când Adam a părăsit Edenul, corpul lui nu era nici slab nici bolnav. Cu toate că i s'a luat dreptul de a trăi, totuși posedă încă putere și tărie. Treptat însă a avut să plătească pedeapsa pentru fapta lui nedreaptă. Când era de 130 de ani a mai conceput un fiu în asemănarea lui și i-a dat numele Set; deoarece în darea de seamă a Scripturii Set figurează ca înlocuitorul lui Abel care a fost omorât de Cain. După aceea s'au născut alți fii și fete. Adam a depășit două sute de ani, când a putut să vadă pe strănepoți și strănepoatele sale în vârstă de bărbați sdraveni și femei frumoase și el însuș era încă în stare să conceapă copii. După ce a dat viață lui Set, a mai trăit 800 de ani și a conceput mai mulți fii și fete. Adam muri la vârsta de 930 de ani.

Rezistența omului, puterea lui de viață și capacitatea sa de a lupta împotriva elementelor pământului, s'au dovedit în lungimea timpului, pe care amăsurat Scripturii a putut să-l trăiască. Set a trăit 912 ani. Nepotul lui Adam, Enoch murit la vârsta de 905 ani. Chenan fiul lui Enos a trăit 910 ani. Mahalel a trăit 895 ani. Iered la etatea de 162 de ani a conceput pe Enoch. După aceasta a mai trăit alți 800 de ani și a murit în vârstă de 962 ani. Enoch a iubit pe Dumnezeu și l-a servit. Când a ajuns la etatea de 365 ani, și era încă în puterea și tăria bărbăției, Dumnezeu îl luă, ca să nu guste din frica morții. Fiul său Metusalah a ajuns o vârstă de 969 ani.

Se va observa, că nici Adam și nici altcineva dintre urmași lui nu au trăit o mie întreagă de ani. Pentru ce nu? Pentru că legea lui Dumnezeu, care a fost dată lui Adam, declară: „În ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.” (1 Moise 2:17) Aceasta dovedește, că Adam trebuia să moară treptat și când „ziua” era pe sfârșite trebuia să fie mort cu adevărat. Toți ceilalți bărbați amintiți erau fii sau nepoți lui Adam, cari s'au născut fără drept la viață; și ei trebuiau să moară în cursul unei zile, deoarece au moștenit urmările nelegiurii lui Adam. Cuvântul „ziua” se folosește pentru a semnala o perioadă oareșcare de timp, și dacă cuvântul „ziua” îl aplicăm asupra operei creațiunii, atunci Scriptura arată, că fiecare ziua are o lungime de 7000 de ani. Cu referire la creerea omului, și dacă este vorba de timpul cu privire la oameni, lungimea unei „zile” este de 1000 de ani, în felul cum omul măsoară timpul. În 2 Petru 3:8 stă scris: „Dar prea iubiților să nu uitați un lucru; că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi.”

Enoch era neamul al șaptelea după Adam; și în întreg timpul de 600 de ani numai doi oameni;

Abel și Enoch au arătat credință și iubire față de Domnul Dumnezeu și l-au servit. Diavolul a pus pe Abel să fie omorât, și pe Enoch Dumnezeu l-a luat, ca să nu vadă moartea. Fără indoială, că Diavolul ar fi cauzat și moartea lui Enoch, dacă Dumnezeu nu l-ar fi apărât. Toți ceilalți oameni de pe pământ stăteau sub influența lui Satan și erau corupți. După moartea lui Enoch răutatea a luat înainte mai departe și neamul omenesc s'a

stricat din ce în ce tot mai mult. Nu este nici o dare de seamă, că dela luarea lui Enoch și până la nașterea lui Noe, ar mai fi fost pe pământ vreun alt om cu temere de Dumnezeu. Numele Noe înseamnă liniște sau mângăere, și înseamnă fără indoială o dorință ca în zilele lui să aibă loc o schimbare, care se fie o mângăere pentru dânsul și care i-ar mări speranța.

W.T. din 15 Ianuarie 1932.

Despărțirea popoarelor

CU MULTĂ vreme înainte a dat Iehova martorilor sai, prin cuvintele profetului său (în Isaia 62:10), porunca următoare: „Treceți treceți prin porți! Pregătiți o cale poporului! Croiți, croiți drum, dați pietrele la o parte! Ridicați un steag peste popoare!”

În ascultare față de porunca Domnului de a ridica un steag pentru popoare, s'a întâmplat, că în 5 August 1928 în orașul Detroit, Statele Unite, s'a întrunit o grupă de creștini devotați cu totul lui Dumnezeu, și în unanimitate a aprobat următoarea declarație, pe care au transmis-o popoarelor din lume:

Declarație împotriva lui Satan și pentru Iehova

„Cei [Martori lui Iehova] adunați la congresul internațional, declară în fața publicului, că sunt contra lui Satan, și cu totul de partea lui Iehova Dumnezeu. Mai departe dăm în știre cu cea mai mare hotărâre adevărurile următoarea de importanță vitală:

Întâi: Lumea se compune din popoarele grupate în forme de guverne și fiind sub influența unei puteri superioare nevăzute.

Al doilea: Iehova este singurul Dumnezeu adevărat, atotputernic, și izvorul din care curge orice putere dreaptă. El este regele etern, Dumnezeul dreptății, înțelepciunii, iubirii, și puteri, și este bineplăcutul și prietenul sincer al tuturor creaturilor.

Al treilea: Iehova a inzestrat cu putere pe fiul său Lucifer, ca să fie supraveghetorul omului, Lucifer însă a devenit necredincios, s'a răsculat împotriva lui Dumnezeu și a cauzat căderea omului dela Dumnezeu. Lucifer dela acest timp încocoace este cunoscut sub numele de: Bălaur, Șarpe, Satan și Diavol. Satan, Diavolul a fost pricinitorul neînțelegerilor dintre popoare și el a cauzat toate războaiele crude, crimele oribile, mișelele blestemate și orice alte fărâdelești ce s'au comis vreodată. Iehova nu a căutat să împiedece până acuma pe Satan în exercitarea puteri și influenței sale asupra oamenilor. Astfel a ajuns Satan să fie de multe secole domnitorul nevăzut al lumi.

Al patrulea: Iehova Dumnezeu a promis, că la timpul său hotărât va pune capăt acțiunii lui Satan și va înființa pe pământ o domnie de dreptate, care va da omeniri posibilitate de a trăi în fericire vecinică. În acest scop a uns pe Isus fiul său iubit, ca să devină răscumpărătorul și domnitorul nevăzut al lumi.

Al cincelea: Timpul prevăzut de Iehova a sosit, ca să-și împlinească promisiunea și ca să-și curățească numele în fața creaturilor sale de orice murdărie. Isus Cristos ca agentul executiv al puteri lui Iehova și-a luat însărcinarea cea mare, iar acuma întrebarea principală de rezolvat este: Cine este Dumnezeu și cine va guverna popoarele și națiunile?

Al șaselea: Deoarece Satan nu voește să înceteze cu apăsarea națiunilor și popoarelor, Iehova Oștirilor începe acuma acțiune împotriva puterilor celui rău, prin executorul său Isus Cristos și deacum incolo strigătul nostru de luptă va fi: Arma lui Iehova și a unsului său! Războiul Armagedonului ce va izbucni în curând va pricinui prăbușirea completă a lui Satan și a organizației sale blestemate. Iehova însă prin Cristos noul domnitor va introna dreptatea pe pământ, va elibera omenirea de necazuri și va aduce binecuvântări vecinice tuturor națiunilor.

Al șaptelea: A sosit deci timpul, ca toți aceia cari iubesc dreptatea să stea de partea lui Iehova, să i se supună și să-l servească din toată inima, ca să fie și părtași la toate acelea binecuvântări cari sunt prevăzute pentru dânsi de Atotputernicul Dumnezeu.”

Sunt oameni cari pretind că sunt consacrați lui Dumnezeu, cu toate acestea stăruesc lângă aceea, ca la vestirea adevărului să nu se vorbească nimic despre organizația lui Satan și îndeosebi despre preoți ca reprezentanți lui Satan. Ca motiv aduc, că o astfel de vorbire împotriva organizației lui Satan și împotriva preoților ar provoca scandal și împiedicarea răspândirii adevărului. Această concluzie și o astfel de atitudine naturală că-i place lui Satan, însă din partea lui Iehova va fi hotărât judecată în cuvântul său. Cum ar putea poporul să știe ceva despre organizația lui Dumnezeu, dacă aceasta nu i se dă în știre? Dacă martori lui Iehova n'ar lămuri pe oameni, atunci cine altul ar putea să facă aceasta? Cum ar putea poporul să știe ceva despre marele dușman, Satan, și despre organizația nelegiuită și apăsătoare a acestuia, dacă martori lui Dumnezeu nu ar vesti aceasta? Deoarece preoțimea amintită nu este o parte a organizației drepte a lui Dumnezeu, și sprijinește pe politicieni și speculatori lumi acesteia, astfel stă de partea Diavolului și purtarea ei abate pe oameni dela Dumnezeu și dela împărăția sa dreaptă. Prin aceasta preoțimea aceasta fură pe Dom-

nul Dumnezeu într-o anumită măsură în ce privește cugetele oamenilor, supunerea și credințioșia lor.

Cine fură, este un tâlhar. Este cu mult mai condamnat decât a fura pe Dumnezeu de credința, supunerea și devotamentul oamenilor, decât a fura bani cuiva. Speculanții fură bani de la popor. Preoțimea însă fură pe Iehova furându-i credințioșia, supuneri și devotamentul oamenilor, și pentru aceasta este mult mai deamănă de pedeapsă. Dacă preoții aceștia învață pe oameni, că Dumnezeu nu l-a creat pe om desăvârșit, și că omul nu a căzut în urma păcatului; că Diavolul nu are nimic a face cu căderea omului, că omul este mai mult o creatură a evoluțiunii, și că el însuși se poate ridica la treapta dorită, și că sângele lui Isus nu deaceia s'a vărsat, ca să câștige oamenilor un drept la viață; pe mai departe, că Dumnezeu, Isus Cristos și Spiritul Sfânt ar fi o singură persoană — și dacă pe lângă aceasta preoții mai măresc defaima și ocară, declarând că stăpânirile din prezent de pe pământ unite întreolaltă printr-o legătură sau contract ar fi expresiunea împărăției lui Dumnezeu, atunci în ochii lui Dumnezeu s'au făcut vinovați de o crimă cu mult mai mare decât un atac teribil banditesc la drumul mare.

Dacă un om consacrat lui Dumnezeu, care pretinde că umblă în urmele picioarelor lui Isus și ascultă de poruncile lui Dumnezeu, vede, cum preoțimea aceasta în felul acesta fură pe Domnul Dumnezeu de credința, ascultarea și devotamentul oamenilor îi abate de la Dumnezeu și îi aduce de partea Diavolului, și dacă apoi un astfel de consacrat lui Dumnezeu neglijează sau se codește ca să și ridice vocea pentru avertizarea oamenilor, astfel se face părtaș la crimă. Unii ca aceștia urăsc învățăturile Domnului și dau înfațetate aprobării preoților și unora dintre asociații lor. Ei se tem că ar pierde vaza și renumele lor bun între oameni, și nu sunt pe deplin devotați Domnului.

Dumnezeu a prezis stările de azi prin profetul său, și că unii, cari pretind că sunt urmași adevărați ai lui Cristos, vor continua ca să se poarte cu blândețe față de preoțime și asociații lor. Dumnezeu declară despre unii ca aceștia: „Ce tot înșiri tu legile mele, și ai în gură legământul meu, când tu urăști muștrările, și arunci cuvintele mele înapoia ta? Dacă vezi un hoț te unești cu el, și te însoțești cu preacurvari.” — Psalm 50 versetele 16-18.

Nimeni nu ar putea fi credincios lui Dumnezeu și să primească aprobarea lui, care ar face învoială cu dușmanii lui Dumnezeu. Dacă cineva ar dori să fie bine primit de Dumnezeu, ar trebui să stea cu totul de partea Domnului. Dacă cineva face învoială cu Satan și organizația sa, îndeosebi cu preoțimea și vorbește pe șoptite despre dânși, atunci va primi mai multă aprobare din partea oamenilor din lume, însă în măsură ce se împrietenește omul cu lumea, devine dușmanul lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu declară în Iacob 4 versetul 4: „Nu știți că prietenia lumii

este dușmănie față de Dumnezeu? Deci dacă cineva caută să fie prieten cu lumea, acela se face un dușman al lui Dumnezeu.” Dacă pe cineva frica de oameni, sau frica pentru a nu pierde vaza sau starea lui materială îl face ca să dea mâna cu dușmanul, acela să se cugete la învățătura Domnului, care spune prin profetul său: „Sfințiți însă pe Iehova Ostirilor, de el să vă temeți și să vă întricoșați. Și atunci el va fi un locaș sfânt [un loc de siguranță].” — Isaia 8:13, 14.

Adevărul lui Iehova pricinuește o despărțire a poporului. Dumnezeu face ca să se vestească adevărul, ca să dea ocazie oamenilor, ca înainte de războiul cel mare și înfricoșat al Dumnezeului Atotputernic, să ia o atitudine. El sfătuește acum pe toți oamenii cu cugetare bună, ca să caute umilința și dreptatea, pentruca astfel să-și poată asigura un loc de scăpare pentru timpul de strâmtorare, care nu peste mult se va năpusti peste lume. (Itefania 2:2, 3) Vestirea adevărului în radio, publicarea și răspândirea în largul lumii a cărților și vorbirea personală către oameni face, că o mulțime de oameni se deslipesc, de la religia Diavolului, numită „creștinătate organizată” și evadază de la ea, asemănător cum cloțani părăsesc vaporul care se îneacă. Prin aceasta se pun de partea lui Iehova și stăruiesc pe lângă el. În timp ce fac aceasta, lasă să aibă speranță, că vor fi trecuți peste timpul de strâmtorare și vor fi uni ca aceia peste cari vor veni în primul rând binecuvântările restatornicirii pe pământ, și aceștia dacă vor rămânea supuși, vor trăi și niciodată nu vor muri.

Despărțirea poporului lui Dumnezeu este arătată în profeții. Atât lucrul lui Ilie, cât și acela al lui Eliseu era profetic. Ilie a lovit apa cu mantia, și apele s'au despărțit. (2 Regi 2:8) Mantia lui Ilie a reprezentat vestea adevărului, și lucrul lui de lovire a preumbrat lucrul adunării lui Dumnezeu de la 1878 până la 1918, în care timp mulți oameni s'au despărțit de la sistemele bisericesti ale confesiunilor și au devenit urmași adevărați ai lui Isus Cristos. Mai târziu Eliseu a ridicat sus mantia care a fost căzută de pe Ilie, și a lovit apele, cari s'au despărțit. (2 Regi 2:14) Prin aceasta a fost preumbrat o lucrare de mărturie a aleșilor, care a început în 1919; și rezultatul amăsurat voinței lui Dumnezeu este despărțirea poporului. La despărțire se va da oamenilor ocazie, ca să se decidă, dacă vreau să stea de partea religiunilor fățarnice, sau că vreau să recunoască pe Iehova ca Dumnezeul lor.

Să fim înțeleși clar, că mărturia dată prin martorii lui Iehova, nu este un atac personal contra politicianilor, contra bogaților sau contra preoților. Mulți dintre acești oameni sunt pătrunși de idealuri înalte și sunt conștiincioși, până când mulți dintre ei sunt necinstiți și fățarnici. Că ei fac parte din una sau din cealaltă grupă, nu face nimic, intrucât mărturia adevărului vine în discuție. Stă în interesul cel mai înalt al fiecărui om, ca să cunoască și să urmeze adevărul. Mărturia

pe care Dumnezeu a poruncit-o, se dă în scopul, ca oameni să poată cunoaște adevărul.

Dacă oameni de fapt au fost înșelați de Satan și au fost conduși dinapoia lumini, atunci toți cei cinstiți dintre ei trebuie să știe și să dorească să știe, cum s'a putut întâmpla aceasta, și ce ajutor este la îndemână. Cuvântul lui Dumnezeu le dă o explicare deplină. Prin atacuri personale contra oamenilor nu s'ar putea ajunge nimic bun; însă mult bine se poate ajunge prin demascarea greșeli, pe care oameni au urmat-o. Dacă adevărul arată, că se exercitează o religie falsă și fătarnică, care îndepărtează pe oameni dela Dumnezeu, este cu atât mai bine pentru oameni, cu cât mai îngrabă cunosc adevărul, Dumnezeu a prezis, că Diavolul se va pune ca să înșele pe oameni, și aceasta a lăsat să se prezică de profeți săi. Acum a sosit timpul pentru a demasca pe Satan și a face cunoscut adevărul.

Isus Cristos este capul adunării lui Dumnezeu, și toți aceia cari au început să urmeze pe Isus, au făcut un bun început. Cu mulți ani mai înainte însă Satan a prins pe capi organizației creștine într'un laț. El le-a întipărit cugetul, că ar fi de datorința lor ca să convertească lumea, și în scopul acesta trebuie ca să se amestece în politică și comerț și pe politicieni și mari comercianți a-i aduce în adunarea lui Dumnezeu, fără să țină seamă la aceea că credeau și ce credeau. Pe politicieni lu-

mi i-au făcut o parte a bisericii, pe care o numesc organizația lui Dumnezeu; și aceasta a fost greșit, cum a declarat Isus. (Ioan 18 : 36; Iacob 4 : 4) Domnitori și financiari au fost aduși în neștiință în organizațiile bisericesti, și organizațiile acestea au introdus multe greșeli ale religiei păgâne diavolești. Cu toate acestea se numesc încă tot creștini, până când în adevăr ei exercită o religie diavolească.

Dumnezeu și-a descoperit scopul, de a nimici organizația Diavolului, și poruncește ca aceasta să se dea în știre. În cuvintele sale dă de înțeles cu hotărîre, că ochi stăpânitorilor și a bărbaților financiari se vor deschide, ca să vadă, că au fost cufundați într'o religie fătarnică și instrăinată dela Dumnezeu care într'adevar reprezintă pe Diavol, după care apoi vor căuta să se desfacă de religia Diavolului. Pentru aceasta poruncește Dumnezeu, ca să se pună mărturia, ca guvernele să se poată pune în cunoștință și ca poporul să vadă steagul adevărului, și ca să recunoască calea dreaptă pe care trebuie să umble. Aceia însă cari pun mărturia aceasta, sunt adevărați prieteni ai poporului întreg, deoarece îi spun lucrurile acelea care-i servesc spre bine. În timp ce lucrul acesta înaintează, Iehova Dumnezeu în măreția sa face pregătiri, pentru a zdrobi organizația lui Satan, a întemeia pe deplin dreptatea pe pământ și a aduce binecuvântări poporului. W.T. din 15 Ianuarie 1932.

Scopul existenței omului

(Continuare)

Totuși Dumnezeu și-a făcut serviabilă intrarea răului în lume pentru aceea ca să probeze credințioșia și devotamentul aceloră, cari i se consacrază să-i servească lui în loc să servească Diavolului. Isus și urmași în urmele pașilor săi au fost probați până astăzi în felul acesta, și așa și martori credincioși ai lui Dumnezeu și profeți, cari au trăit înainte de moartea și învierea lui Isus Cristos. Deoarece Isus în timpul domniei răului s'a dovedit credincios sub cele mai potrivnice condițiuni, Dumnezeu, Cel Prea Înalt la răsplătit cu o înviere din morți și cu ridicarea la cea mai înaltă pozițiune în cer. Și urmași lui Isus trebuie să creadă neclintit și să fie credincioși legământul până la sfârșit, neținând seamă în această lume de ispite, de nelegiure și de osteneți. Dacă fac aceasta, vor fi găsiți vrednici ca să fie părtași ai învieri pentru viață nemuritoare în cer, și pentru a domni împreună cu Isus ca regi și preoți pe tronul său.

Profeți credincioși ai Vechiului Testament n'au avut ocaziune ca să fie ucenici lui Isus. Aceasta îi exclude de la vre'o parte la învierea cerească; însă apostolul Pavel ne asigură în Evrei, în capitolul unsprezece versetul treizeci și cinci, că Dumnezeu va răsplăti devotamentul lor credincios față de Dumnezeu printr'o „înviere mai bună” decât a lumii celelealte de oameni necreștini. Această

înviere înseamnă, că ei trebuie să învieze imediat la viață ca creaturi omenești desăvârșite și trebuie să fie așezați ca „domnitori peste întreg pământul”, ca reprezentanți vizibili omenești ai împărăției lui Cristos. (Evrei 11 : 39, 40; Psalm 45 : 16) Credințioșia atât a acestor profeți precum și credințioșia lui Isus și a ucenicilor săi în decursul perimterii răului a preamărit și justificat numele lui Iehova.

Dumnezeu a așezat un anumit timp mersului răului. El este aproape trecut. Dumnezeu a prevăzut împărăția fiului său Isus ca unealtă ca să facă nevătămător pe marele răufăcător Satan, să pregătească un sfârșit domniei răului de pe pământ și în locul acesteia să ridice dreptate. Din aceasta reesă, că împărăția promisă a lui Dumnezeu, atâta pe cât îi este de cunoscut omului, este cea mai mare în hotărîrea lui Dumnezeu. Isus a ordonat ucenicilor săi să facă păzirea intereselor acestei împărății de datoria principală a vieții lor, și le-a zis: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea lui.” (Matei 6 : 33) Această împărăție stă înaintea ușii, și milioane dintre populația de acum a pământului pot aștepta să fie martori ai apropiatului „războiu al zilei acelei mari a Dumnezeului celui Atotputernic”, care va elibera pământul de organizațiunea funestă a lui Satan și va face

loc pentru suverana conducere a afacerilor omului prin noul rege, Isus Cristos.

Dumnezeu a pus pe om pe pământ, pentru ca să fie împărăția aceluia, și aici să laude și să preamărească pe Dumnezeul lui în perfecțiune și vecinic să facă voința Creatorului său. Dumnezeu a așezat pe omul perfect și pe femeia perfectă în grădina Eden, le-a ordonat, ca să nască urmași în felul lor, să umple pământul, să-și supună întreg pământul și să-l infrumusezeze asemenea grădinei Edenului. Însă Adam și Eva au refuzat ca să facă aceasta de scopul unic al existenței lor, și au ales un alt drum.

Împărăția lui Cristos va îndrepta iarăși toate acestea. Hotărârile lui Dumnezeu cu omul se vor aduce la îndeplinire. Se va stărpi nelegiuirea, tot răul și tot ce produce nefericire. Toți oameni morți vor fi aduși la nouă existență pe acest pământ. Satan nu va mai putea seduce, pentru că va fi legat. Isus, marele Maestru, prin reprezentanți săi pământești, profeți inviați, va învăța pe toată omenirea și o va aduce la o cunoștință exactă a adevărilor divine, cari trebuiesc credute și urmate, pentru a dobândi viață vecinică. Omenirea va fi curățită prin sângele său de păcatele ei și îi va ridica din degenerarea lor morală din imperfecțiunea lor corporală și spirituală din starea lor de moarte la modele de oameni și femei perfecte. Între timp silințele neamului nostru vor fi îndreptate la aceea, ca să transformeze pământul într'un paradis, și prin binecuvântările împărăției lui Dumnezeu grădina Edenului iarăși va fi restaurată și va umplea tot pământul. Dacă acest lucru va fi terminat prin guvernul lui Cristos, atunci omenirea va fi cu totul restaurată; și condițiunile de pe pământ vor fi exact corespunzătoare condițiunilor perfecte, de cari s'au bucurat Adam și Eva în grădina originală Eden. Numai după aceea, așa ne asigură capitolul al douăzecilea al Apocalipsului, va fi slobozit Satan din închisoarea sa, ca să descopere starea neconvertită a inimii sale.

Slobozirea lui Satan va fi natural o grea încercare pentru familia omenească restaurată; însă

în timp ce în prezent oameni și femei sunt prea slabi, ca fără grația lui Dumnezeu să se poată opune lui Satan și ispitelor sale, în acel timp vor fi desăvârșit în stare, ca să reziste probei și să-și dovedească integritatea lor înaintea lui Dumnezeu. Aici iarăși vedem, că Dumnezeu nu încearcă omenirea, că îi este credincioasă lui, prin faptul că aduce pe oameni în condițiuni imperfecte și păcătoase, ci în condițiuni, cari sunt tot așa de favorabile, perfecte și sfinte ca în original grădina Eden. Atunci scopul adevărat și nobil al vieții omului restaurat în chipul și asemănarea lui Dumnezeu va fi acela, să trăiască și să lucreze neîmpărțit pentru Dumnezeu, de a se împotrivi Diavolului, de a se dovedi credincios lui Dumnezeu, să urmeze legea sa, să se închine lui și prin aceasta să-i fie plăcut lui și să-l preamărească.

Aceasta este scris cu putere și în cuvintele simple din Eclesiast, capitolul al doisprezecelea versetul treisprezece: „Să ascultăm dar încheierea tuturor învățăturilor: Temele de Dumnezeu și păzește poruncile lui. Aceasta este datoria oricărui om.” Fiecare, care nu se va hotări pentru această datorie și pentru acest scop de viață — împreună cu Diavolul —, va fi pentru totdeauna nimic în moartea a doua.

Prin urmare împărăția lui Dumnezeu ocupă în timpul de acum cel mai important loc în aranjamentul lui Dumnezeu. Deoarece Isus a sfătuit, de a căuta mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui, toți oameni trebuie să-și facă de singura și cea mai principală datorință a vieții ca să se pregătească pentru ridicarea deplină a acelei împărății peste pământul nostru, ca prin aceasta ei să vină îndată în armonie cu legile și lucrurile aceleia și să poată conlucra bucuros, din inimă. De aceea poporul să se întoarcă la Biblie, să cerceteze în ea despre împărăție și să o vestească la alți. Cine face aceasta, împlinește prin aceasta scopul dumnezeesc voit al existenței omului pe pământ.

W. T. din 15 Aprilie 1931

Scrisori interesante

N'ar schimba cu nimeni

Iubiți frați Rutherford!

După ce am citit articolul „Învățați de Dumnezeu” în revista din 1 Noembrie, trebuie să-și spun, că eu și sora Ross, am venit în 1925 la cunoștința adevărului. Mulți dintre bătrâni „vorbitori distinși” au pus la o parte „Nașterea națiuni” și sfătuiău de pe tribuna de vorbit pe alți, ca să facă tot așa. Totuși mulțumită lui Dumnezeu, cu toate că mai întâi nu am putut și mi se păru cu neputință ca să pricep toate cele spuse acolo, totuși așa m'am cugetat, că dacă revista este masa Domnului, atunci toate mâncările pe care le întinde trebuie să fie mistuibile. Astfel am studiat articolul „Nașterea națiuni”, până când revista a devenit atât de uzată, încât am fost

nevoit ca să comand alta. Și după aceea Dumnezeu mi-a dăruit o vedere clară, pentru care îi mulțumesc. De atunci începând nu-mi mai este greu de a înțelege vre-o revistă, după ce am citit-o de două sau trei ori. Unele din „mâncările mai tari” le citesc mai de multe ori.

Când chemarea pentru pionieri a răsunat, bătrâni amintiți mi puseră înainte în vorbirea lor 1 Timotei 5:8. Ei mi-au spus, că locul meu este lângă soția mea și copila mea mică. Atunci a venit un conducător de serviciu și mi-a zis: „Dute în tot cazul dacă poți!” Eu și-am scris fie și tu mi-ai răspuns cu Proverbe 3:5,6. Acuma copila mea mică e de 5 ani, și niciodată nu i-a lipsit ceva, ce i-a trebuit. Sora Ross, soția mea asemenea este o pionieră. Eu nu aș dori să schimb cu niciunul din

bătrâni „renumiți” cari n'au înțeles Proverbe 3 : 7 și cari stau acuma în organizația Diavolului.

În ascultare față de organizația care este învățată de Iehova sunt mai mult decât mulțumitor. Acuma este evident tuturor copiilor femeii (organizației lui Dumnezeu), că niciun om, dacă nu ar fi fost condus de voința lui Dumnezeu, nu ar fi putut să scrie cele două cărți „Lumină”, și nici lumina asupra Esterei, a profeției lui Ezechiel, despre calea îngustă și cea înaltă. Pe mai departe nici nu ar fi fost nimenea în stare să scrie minunata carte „Eliberare” care descopere adevărul despre organizația Diavolului, precum și celelalte cărți. Mulțumesc lui Dumnezeu pentru toate, pentru revistă, Epoca de Aur, și te asigur de iubirea noastră ca servi. Noi dorim să conlucrăm cu tine, și din îndurările lui Dumnezeu să trecem prin mijlocul Ierusalimului.

Iartă-mă te rog că îți răpesc astfel timpul. Aceasta nu voi mai face-o îngrabă. Însă după ce am citit articolul acesta minunat, nu am putut altcum, decât numai să-ți scriu. Rugăciunea mea este aceea, ca acelora, căroră le tremură genunchii, să le ajute aceste scrisori de dragoste ale lui Iehova, cari au fost acoperite de praf, și ca să nu le lese iarăși să se acopere de praf, până când nu au mistuit mâncările pe cari le conțin. Să te binecuvinteze Dumnezeu și pe mai departe și să te țină la front, iubite frate Rutherford.

Rămân în iubire înflăcărată

L. C. Ross, pionier.

Un privilegiu care nu se poate asemăna cu nimic altceva

Iubite frate Rutherford!

Cu mulțumită față de Părintele nostru ceresc și cu mare apreciere pentru hrana spirituală pe care ne-o dă prin tine, îți trimit salutările noastre din inimă a acestei grupe mici, care numai acuma s'a înființat cu patru frați, martori ai lui Iehova în Sioux Falls.

Pe când ne-am adunat noi patru ca de obicei în duminica trecută, ne-am examinat că facem noi parte din clasa servului credincios sau nu, și am găsit că din îndurările lui Dumnezeu noi toți patru suntem în armonie desăvârșită cu Societatea, pe care Domnul o folosește, ca să dea hrana la timp acelora, pe cari i-a invitat ca să-i vestească lauda.

Pentru aceasta noi suntem convinși pe deplin, că a fi un martor al lui Iehova înseamnă un privilegiu, fără păreche; și recunoscând că o activitate unită duce la mai mari binecuvântări ne-am organizat ca o mică grupă a martorilor lui Iehova. Sperăm că din îndurările sale ne vom folosi de toate ocaziile, ca să cântăm cântarea cea nouă despre împărăție, și astfel să avem o mică parte la justificarea numelui său sfânt.

Domnul credincios să te folosească și pe mai departe și să binecuvinteze năzuințele tale pentru cinstirea numelui său. Aceasta este rugăciunea sinceră a fraților tăi din harul său.

Grupa martorilor lui Iehova din Sioux Falls, S. Dak.

Hotărâți să steie

Iubite frate Rutherford!

Te salutăm în numele Mântuitorului nostru! Ne bucurăm că putem să-ți comunicăm, că la o adunare în Rio Hondo, care a ținut o zi, am fost binecuvântați cu bogăție. La 9.30 am început cu hotărârea ca să primim rezoluțiunea luată în Columbus referitor la numele nou. Pe toate fețele se văzu o sinceră reogândire a încrederii în Dumnezeu și o liniște lăuntrică. După aceea ne-am despărțit ca să mergem la lucru, și martori lui Iehova

au dus vestea în fiecare casă. În urma vremurilor grele nu am putut răspândi multă literatură. Oamenii sunt prea săraci. Însă totuși s'au dat extraordinar de multe mărturii.

Vorbirea publică către seară despre chipul lui Daniel a fost foarte populată. Satan și organizația lui au fost demascate clar, și în cuvinte clare s'a făcut aluzie la aceea, că împărăția lui Dumnezeu este singura speranță pentru omenire. Frații din grupa noastră, cari cu unanimitate au primit numele nou prin ridicări de mâni, erau însuleșiți în mod minunat și hotărâți, ca să pășească pe drumul înalt al sfințeniei. Te asigurăm de iubirea și devotamentul nostru față de Părintele ceresc, și de hotărârea noastră fermă de a sta lângă Societate, în vreme ce atât singuratici cât și în comunitate ne rugăm pentru tine și conlucrători tăi. Iehova să te binecuvinteze și să te țină și pe mai departe.

Cu multă iubire creștinească suntem noi grupa martorilor lui Iehova din Waldeck, Casta-Rica.

Vestirea prin radio

Apanui, Anglia, la 4 Ianuarie 1932.

Către Domnul care a vestit evanghelia lui Isus Cristos prin radio. Stațiunea de radio Normandia, Fécamp.

Stimate domnule!

Dacă scrisoarea aceasta va ajunge vreodată în mâinile dv. atunci aceasta se va datorii bunăvoinței șefului programelor stațiuni de radio Normandia, pe care l-am rugat într-o scrisoare, ca să prezinte rândurile acestea domnului, care a vorbit în Duminica ultimă în ziua de 2 a luni.

Cu toate că primirea nu a fost foarte bună, și regretăm că numai jumătate am putut auzi din program, soția mea, mama ei și eu foarte ne-am bucurat la auzul vorbiri. Vă puteți închipui cât de ciudat a sunat când căutând în eter, numai deodată auzim din difuzor cuvintele: Isus Cristos.

Toți trei suntem credincioși așa încât vestea dv. nu a fost nouă pentru noi, însă stimat domnule, era așa o putere în ea, și o astfel de simplitate și atâta conținut ca într-o „găoace mică de nucă”, încât ne-a părut foarte rău că nu am putut auzi vorbirea întreagă.

Acum va întreb, nu este prea mult dorit, dacă vă cer o copie a vorbiri dv.? Eu sunt bucuros gata să-mi fac o copie după ea și să vă retrimite originalul, întrucât sunteți de acord ca să mi-o trimiteți, având încredere față de o persoană necunoscută. Eu nu sunt preot, ci numai un inginer-Marconi, așa încât dorința de a obține vorbirea dv. nu este condusă de cugetul ca s'o folosească la întocmirea unei predici ci pentru un studiu personal, și spre bucuria mea. Înțeleg că cer mult, și dacă nu v'ar sta în putință să-mi trimiteți conferința dv., și atunci voi înțelege aceste cu desăvârșire.

Oricum ar fi, vă mulțumesc pentru curajul dv. de a vesti evanghelia într-o țară romano-catolică și aceasta cu atâta convingere. Mulți cari au auzit-o să primească o nouă speranță pentru viață și însuș dv. să fiți binecuvântați!

Al dv. sincer R. S. Whitemann

Experiențe din protul cel mai mare al Franței

Marsilia, ...

Iubiți frați în Domnul!

„Tot ce respiră să laude pe Domnul!”, spune psalmistul. Azi numai adevărați martori ai lui Iehova au privilegiul cel mare ca să cânte numele său mărit. Și

năzuință noastră este, când zilnic ieșim afară, ca să preamărim numele său.

Credem, că vă veți bucura dacă veți auzi unele experiențe ale noastre pe care le-am avut în serviciul marelui. În timpul din urmă am fost foarte încurajați, și suntem recunoscători Domnului că atâtă har ne dăruiește și atâtă bucurie ne dă în activitatea noastră. Când am început să lucrăm în Marsilia, nu am crezut, că vom găsi ceva interes pentru ascultarea evangheliei. Totuși suntem deja de trei luni aici, și privim ca un privilegiu foarte mare, că Domnul ne folosește pe noi, ca să ducem lumină în orașul acest mare întunecat.

În ultimul timp am găsit mulți oameni, cari au dat dovadă de o adevărată foame după adevăr, și cari cu mare interes au cumpărat literatura noastră. Chiar și mulți străini, mai cu seamă italieni, armeni, și greci arată mare interes, când omul le vorbește despre restaurarea tuturor lucrurilor. Un Italian, care a citit o broșură, și iarăși a întâlnit pe un frate, a zis: „Dacă există în lumea vre'un adevăr, atunci este în broșura aceasta”. El a cumpărat apoi toate celelalte broșuri, pe care fratele le avea la sine. Vă puteți închipui cât de fericiți am fost când am auzit așa ceva!

Oameni aici sunt foarte scrupuloși și din pricina aceasta mai cu seamă frații întâlnesc greutăți. O femeie a trimis odată după fratele L. un polițist. Acesta apoi a mers cu fratele din casă în casă ca să audă ce spune fratele și în urmă și-a exprimat recunoștința față de lucrul nostru și a cumpărat mai multe broșuri.

Fratele S. a ajuns la o familie. Bărbatul a răsfoit în cartea Eliberare; însă îndatăce a dat cu ochi de cuvântul Dumnezeu, n'a mai voit să știe nimic. Fratele S. nu vorbește bine franțuzește, cu toate acestea i-a reușit, ca să explice omului în câteva cuvinte, cât de importantă este vestea aceasta, așa încât a cumpărat

cartea. La salut, a dorit fratelui mult noroc și zis: „Dumneata ești cel dintâi dela care am cumpărat o astfel de carte.” Este de mare importanță, ca literatura noastră să o imbiem oamenilor cu o seriozitate prietenoasă și cu hotărâre. Sora R. lucrează cu biletul de măturie, și adeseori a experiențat, dacă a zis energic: „lisez, lisez, tres intéressant” (citiți citiți, foarte interesant) că oameni de fapt au privit literatura cu interes și și iau (literatură).

Astfel toți căși suntem aici am avut experiențe ferice și dacă seara ne întâlnim, nu ne ajunge timpul pentru a ne spune ce mulțumiți suntem față de Domnul, că putem face serviciul acesta.

O experiență deosebită n'am vrea s'o uităm. Pe când fratele S. și sora H. lucrau în La Barosse, o periferie a orașului Marsilia, până la amiază nu mult a putut să facă, pentrucă totdeauna acelaș răspuns l-a primit: „Non, cela ne m'intéresse pas” „Ce n'est pas pour nous, nous n'avons pas le temps de lire,” sau „Nous ne savons pas lire”, etc. Aceasta era ceva greu și apăsător pentru frate. Totuși după masă după o rugăciune liniștită către Domnul nostru și curaj innoit am început cu ușa întâie. După o mărturie scurtă, stăpânul casei a cumpărat cărțile, fără să ezite și le-a plătit. La femeia a doua, băiatul cu bucurie a luat o carte și la familia a treia două cărți am putut lăsa; familia patra a luat 4 broșuri. Nu este minunat cum binecuvîntează Domnul, ostenele noastre sincere? Înainte cu vre'o câteva ceasuri nu am putut vinde nimic, și acuma într'o sigură casă am putut vinde 5 cărți legate și 4 broșuri.

Incheind, vă dorim binecuvîntarea Domnului și pe mai departe, și vă salutăm cu iubire.

Conlucrători și împreună cu voi martori lui Iehova.

Grupa Marsilia A. S.

Textul pentru adunarea de declarațiune

Mercuri 18 Mai 1932

Mâna mea va fi împotriva prorocilor, ale căror vedenii sunt înșelătoare și ale căror prorocii sunt mincinoase; ei nu vor rămânea în adunarea poporului meu, nu vor fi scriși în cartea casei lui Izrael, nici nu vor intra în țara lui Izrael. Și veți ști că eu sunt Iehova Dumnezeu.

— Ezechiel 13 : 9. —

Acești profeți falși și defăimători cuprind în sine pe toți aceia, cari protind, a fi reprezentanți lui Dumnezeu, însă în realitate ori în cuvinte ori în fapte sunt dușmani ai împărăției. Unii dintre ei tăgăduiesc, că sunt împotriva împărăției; însă în acelaș timp combat lucrul vestiri Regelui și a împărăției sale. Deoarece acești profeți falși și creștini falși sunt dușmani ai împărăției, declară Dumnezeu, că el este împotriva lor, și că ei nici acum și nici mai târziu nu vor avea parte la organizația sa. (Versetele 7, 8) Ei nu trebuie numărați la poporul lui Dumnezeu, ci între dușmani, ceeace și sunt; și ei trebuie să moară ca exilați în țara dușmanului. — R. I, 148—151.

Mercuri 25 Mai 1932

Atunci se vor teme de numele lui Iehova cei dela apus, și de slava lui cei dela răsăritul soarelui. — Isaia 95 : 19.

Marea criză a sosit, și întrebarea de discuție trebuie acuma hotărâtă, anume dacă numele și cuvântul lui Iehova trebuie să steie sigur pe vecie și dacă împărăția sa de dreptate trebuie să domnească. Ii place lui Iehova, ca acuma să lese ca omanelor să li se deie o mărturie și un avertisment despre scopul său, de a nimici în scurt timp pe „omul păcatului”, pe creștinătate și pe întreagă organizația lui Satan. El la niciun caz nu este îndatorat la o astfel de încunoștințare. Însă prin aceasta el imbie oamenilor ocazia, ca înainte de executarea deplină a sentinței de nimicire să se așeze pe partea lui Iehova și a împărăției sale. Această mărturie conform porunci sale se va da prin martori săi. Dupăce mărturia și avertismentul vor fi sfârșite, Isus Cristos, cel mai înalt funcționar executiv al lui Iehova, va executa sentința lui Iehova fără rezervă, și aceasta va adevăra cuvântul și numele Celui Prea Înalt, il va preamări, il va curăți de orice imputare și il va justifica pe deplin. — R. 339, 340.